

ABSOLUTE METROPOLIS

1996 - 2006

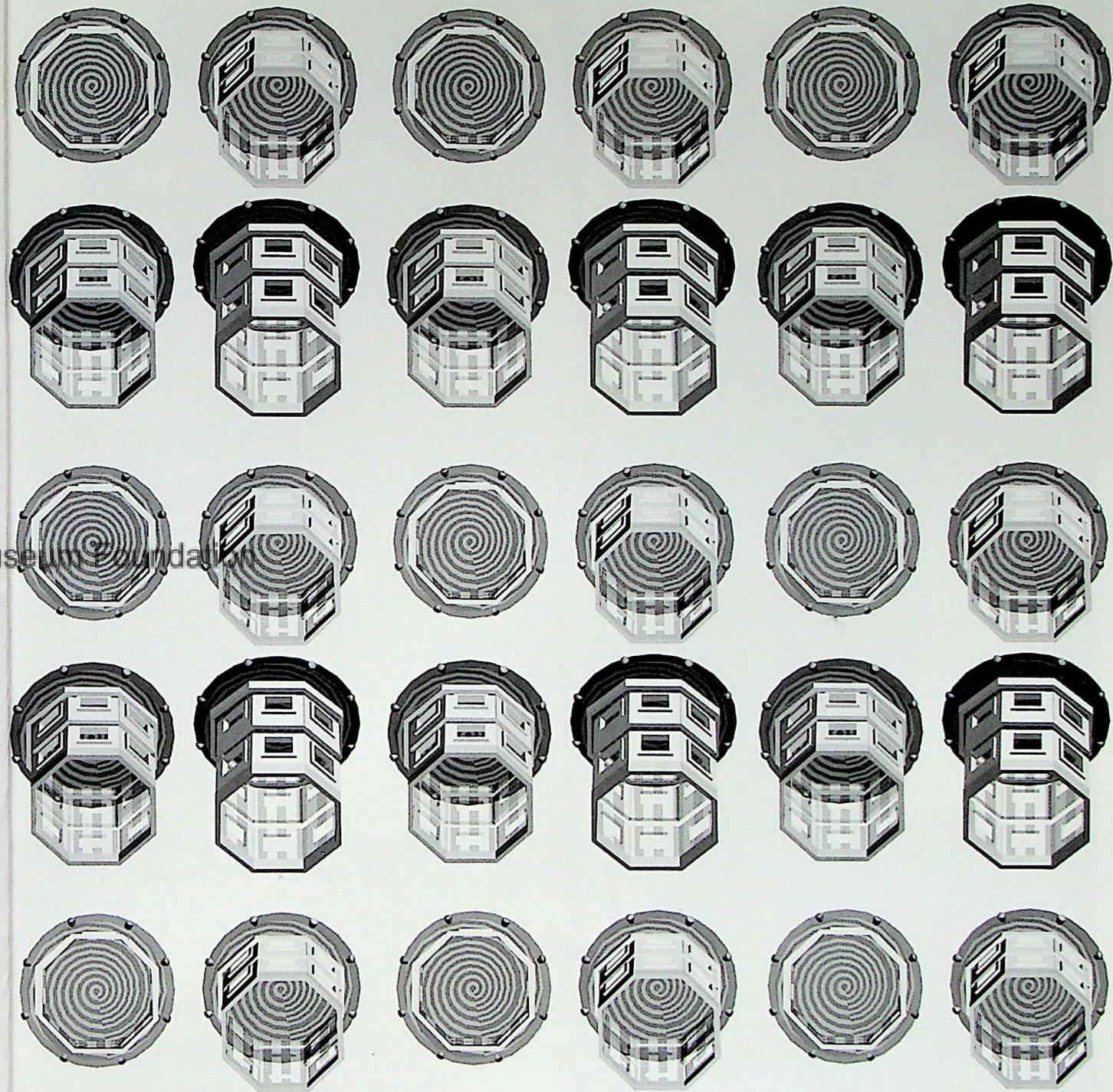
By

Suparirk Kanitwaranun
ศุภฤกษ์ คณิตวานนท์

ABSOLUTE METROPOLIS

1996-2006

Rama IX Art Museum Foundation

๖-๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๐ ณ พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ หอศิลป์, ถนนเจ้าฟ้า กรุงเทพฯ
July 6-29, 2007 The National Gallery, Chao-Fah Road, Bangkok

Rama IX Art Museum Foundation

“ฉันได้จากโลกนี้ไปแล้วโดยไม่เสียใจ เพราะฉันได้ใช้ชีวิตของฉัน
ให้กับบางสิ่งที่เป็นประโยชน์ ในฐานะเป็นผู้รับใช้ที่ต่ำต้อย
ในงานศิลปะของฉัน”

ศาสตราจารย์ศิลป์ พีระศรี (คอรราโด เฟโรจี)

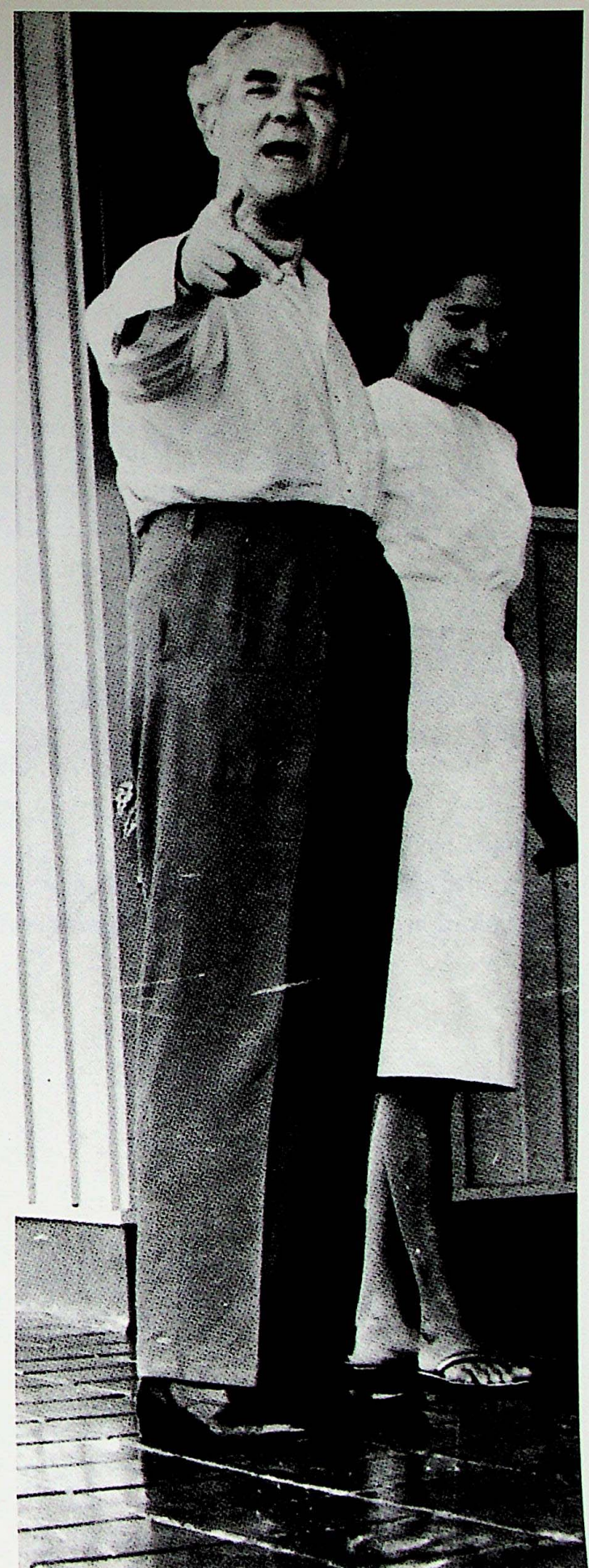
PROFESSOR SILPA BHIRASRI (Corrado Feroci)

ผู้ริเริ่มก่อตั้งโรงเรียนศิลปากร, มหาวิทยาลัยศิลปากร และโรงเรียนศิลปศึกษา

A founder of the School of Fine Arts, Silpakron University and Silpa Sueksa School of Art.

Born 15th September 1892, Florence, Italy
Dead 14th May 1962, Bangkok, Thailand

*I thank you with my soul
for the many years of your affect
which as verified the last part
of my life -*

ABSOLUTE METROPOLIS

1996-2006

ผลงานชุด Absolute Metropolis 1996-2006 ไม่ได้เป็นการรวบรวมผลงานย้อนหลัง แต่เป็นการรวมผลงานในช่วงเวลาปัจจุบันที่มีหลากหลายวิธีการนำเสนอภายใต้แนวความคิดที่มีระยะทางเป็นเวลา10ปี โดยความคิด, วิธีการได้พัฒนาตามประสบการณ์,ความรู้สึกที่มีต่อ ความเป็นเมืองใหญ่และวิถีชีวิตในเมือง ซึ่งระยะแรกเป็นช่วงที่สนใจนำเทคนิค และวัสดุประกอบกันเพื่อให้เกิดภาพลักษณะที่สะท้อนถึงเปลี่ยนแปลงที่สามารถเห็นได้ทางกายภาพ

ต่อมาได้คลี่คลายจากภาพลักษณะเป็นการแทนค่าของความรู้สึกที่สะท้อนผ่านสีสรรและเทคนิคโดยจากแนวความคิดที่ แสดงออกจากความรู้สึกถึงความเป็นเมืองว่าแท้จริงมีอยู่ในความรู้สึกถึงความเป็นมนุษย์ ไม่เพียงอยู่ในขอบเขตหรืออาณาบริเวณ ที่ถูกกำหนดไว้ แต่มีอยู่ในจิตใจของมนุษย์ที่ไม่หยุดความต้องการ ซึ่งในยุคปัจจุบันที่ศาสตร์ทุกแขนงมีการถ่ายโอนและเชื่อมโยง ซึ่งกันและกัน

โลกาภิวัตน์ความเปลี่ยนแปลงที่แพร่หลายไปทั่วโลก วิถีชีวิตในเมืองใหญ่มีการรับข่าวสารตลอดเวลา ทุกสิ่งล้วนสัมพันธ์ และส่งผลต่อกันอย่างรวดเร็ว สถานการณ์ของโลก, ความรุนแรง, เศรษฐกิจ, สังคม และการเมือง รวมถึงศิลปะ ที่แตกต่างกัน สามารถเข้าถึงทุกสังคมได้โดยง่าย

การรับรู้และการตอบสนองล้วนมีผลสัมพันธ์กับการดำรงชีวิตที่อาศัยในสภาพแวดล้อมนั้นๆ การลอกเลียนแบบโดย ปราศจากการพิจารณาซึ่งต้องมีการจัดสรรเพื่อให้เกิดดุลยภาพแห่งชีวิต

ศุภฤกษ์ คณิตวรานันท์

1996-2001 ผลงานดิจิทัลอาร์ตกับวัสดุ ภาพลักษณะภายนอกกับเทคนิคสมัยใหม่ที่ผสมผสานกัน

2002-2006 จากงานแอ็บสแตร็ค เทคนิคเผาไม้และวัสดุสังเคราะห์ (Burnt wood and polyester), งานประกอบติดตั้ง, วีดีโอและฟิล์ม

ABSOLUTE METROPOLIS

1996-2006

Absolute Metropolis 1996-2006, this not restorative's work but this is a recent's work which has various processed under the same concept for 10 years. In concept, has developed by experience and feeling of metropolitan. In early period has combined new technique (digital art) and materials together to building images which reflected to physical of chagement.

The replacement of images by feeling of reflection expressed by color and technique in metropolis's concept. Infact, it's is feeling of basic human instinct, It's not distict or border by selection but that has in every deeply human instinct, human doesn't enough and finding always. Nowaday, every subject can transferred and connected each other.

Globalization, changed the entire world, metropolis have informed the news all the time. Everything have related and responded immediately. Also the violence, economic, social, and politic includes the world of the arts which can be transfer easily to all community.

Subsistence in every environment have affected and related with cognition and response. Simulation without consider. They should have allocation and consideration for balance of living.

Suparirk Kanitwaranun

1996-2001 Digital art and materials, combine between physical image and new technique

2002-2006 Abstract (Burnt wood and polyester), Installation and film.

ศุภฤกษ์ คณิตวานันท์ : Absolute Metropolis 1996-2006

ผกามาศ สุวรรณนิภา

ความเคลื่อนไหวในโลกของศิลปะที่ไม่เคยหยุดนิ่ง ทำให้เกิดแนวคิดใหม่ๆ รูปแบบที่น่าสนใจ และสื่อเทคนิค กระบวนการทันสมัย ศิลปะมีวิวัฒนาการที่สร้างคุณค่าด้วยความรู้สึกรวมทั้งประสบการณ์ที่สั่งสมมาซึ่งรูปแบบเหมือนเทคโนโลยี ที่เอื้ออำนวยต่อความสะดวกสบายของมนุษย์ และสามารถเปลี่ยนโลกได้แค่เพียงข้ามคืน ศิลปะเป็นการบันทึกที่แฝงนัย แฝงยล มีเรื่องราว มีความรู้สึก มีการถ่ายทอดเป็นภาษาภาพ ภาษาพูด เสียง และอื่นๆ ศิลปินแสดงความคิดและทัศนคติ ที่มีต่อสภาพแวดล้อม สังคม การเมือง หรือเรื่องราวส่วนตัว อาจจะเป็นความสุข ความทุกข์ ความเศร้าโศก ที่แสดงออกมา เพื่อสะท้อน หรือปลดปล่อย มีบ้างที่ต้องการพิสูจน์ทฤษฎีใหม่ ตามความคิดร่วมสมัยที่ใครๆ ก็กำลังหาบทพิสูจน์ ที่ท้าทาย ความหมายของวัฒนธรรมและความเชื่อ

มีคำถามที่ยังหาคำตอบไม่ได้ ว่าสิ่งที่เราถูกปลูกฝังเกี่ยวกับศิลปะมานานนั้นผิดหรือถูก พอไปยืนอยู่ในฝั่งตะวันตกก็ว่าทำไมศิลปะบ้านเราเดินทางช้าจัง หรือจะต้องสร้างคิดให้เหมือนเขา บ้างจะได้ขึ้นชื่อว่าทันสมัย แต่พอกลับมายืนดูศิลปะในบ้านเราก็ดูขึ้นขมไม่ได้ว่าการค่อยๆ เดินช้าๆ แต่เข้าใจตนเองอย่างลึกซึ้ง นั่นก็เป็นเสน่ห์ที่ ไม่เหมือนใคร มีศิลปินไทยที่มีพรสวรรค์มากมาย ที่นอกจากจะเชี่ยวชาญ ในการสร้างสรรค์แล้ว ศิลปินบ้านเรายังมี ความสามารถอีกหลายอย่าง เช่นการจัดแสดงผลงานเอง รวมไปถึงติดตั้งแขวนงาน ติดต่อและจัดทำประชาสัมพันธ์เอง เรียกว่าครบวงจร เราเติบโตอย่างลูกแก้วแก่โรงสี คือทำได้ตั้งแต่งานกุลี จนถึงเป็นประธานบริษัท

จากแนวคิดใหม่ๆ ที่กำเนิดมาจากโลกตะวันตก และมาเติบโตในโลกตะวันออก นับว่าเป็นการแบ่งปัน ทางวัฒนธรรม ที่ผสมผสานเป็นสายพันธุ์ศิลปะยุคใหม่ ศิลปินรุ่นใหม่จึงเป็นผู้ที่กำลังเดินอยู่ตรงกลางระหว่างสองวัฒนธรรม ดังนั้นบทสนทนาที่พวกเขา กำลังจะมาบอกกล่าวอาจจะเข้าใจยากสักหน่อยแต่จริงๆ แล้วระบบและวิธีคิดสร้างสรรค์นั้นแทบไม่ต่างกันเลย มีศิลปินรุ่นน้องคนหนึ่งผู้เขียนติดตามผลงานมาในช่วง 4-5 ปี คือ

Suparirk Kanitwanun : Absolute Metropolis 1996-2006

Pakamas Suwannipa

The infinite development in art world is the origin of new interesting concept, technical media and modern process. Art has unique evolution that creates worth from feeling, although lacking of concrete advantage, unlike technology that facilitate human and have a power to change the world in one night. Art is an inscribing that hidden cleverly includes story, feeling and expression by illustration, speech and others.

The artists demonstrate their perception and perspective to surrounding environment, society, politic or individual matter that would be happiness, sorrow or tragedy which expressed for reflection or self-release. There are some of them who need to prove the new theory in contemporary concept that being challenge to seek the meaning of culture and belief. There is an unanswerable question whether what we foster about Art for such a long time is true or false. When thinking like western artist, there is a wonder why Thai artist's works are so out of date or Thai artists need to pretend thinking like western for being up to date. On the other hand, when turning back to consider Eastern art, we can not abstain to appreciate our gradual development which slow but full with deep self – understanding. That is the characteristic charisma of Thai art.

There are many talented Thai artists who not only be skilled in creativity but also has additional ability such as organizing and decorate their own work exhibition throughout being public relations. In the same way, Thai artists have grown like sons of rice mill owner who have to work as labors to president.

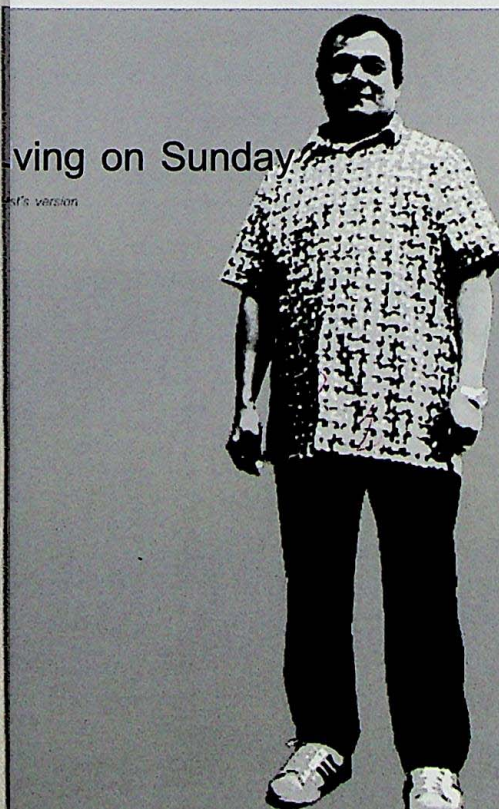
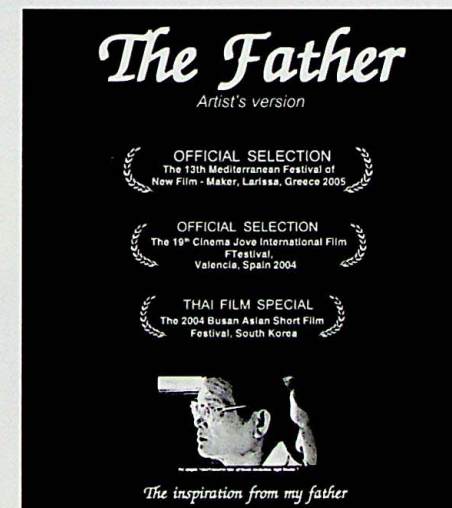
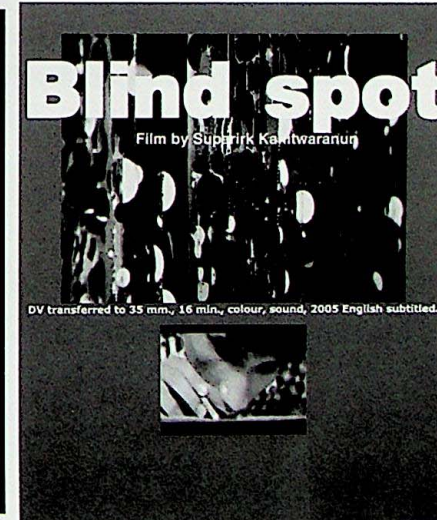
The modern concept, which was born in Western world and came to grow up in eastern, is the cultural apportion that integrate to be the new specie of modern art era. Therefore, Young blood artists are the wanderer who walking between the line of two cultures, that is, the conversation they are willing to tell perhaps understanding heavily. Anyway the system and the creative approach is rarely different.

ศุภฤกษ์ คณิตวานันท์ ซึ่งหลังจากจบปริญญาโททางด้านจิตรกรรม จากมหาวิทยาลัยศิลปากร ก็ยึดอาชีพศิลปินอิสระ มาโดยตลอด เขาเป็นคนรุ่นใหม่ที่เปิดกว้างทางความคิด มีผลงานที่เลือกใช้สื่อในการถ่ายทอดที่หลากหลาย น่าสนใจ โดยมีฐานความคิดเรื่องการสะท้อนแง่มุมของชีวิต ดูเหมือนว่าศุภฤกษ์ ได้เรียนรู้สภาพแวดล้อมในสังคมเมือง และอยู่ร่วม อย่างไม่ขัดเขิน มีการปรับตัวได้อย่างกลมกลืน ซึ่งต่างกับหลายคนที่รู้สึกอัดอัด รุนแรง เมื่อพูดถึงชีวิตในเมืองที่มีแต่ ความเจริญ รวดเร็ว การแข่งขัน เขาได้สะท้อนให้เห็นแง่มุมที่เราพบเห็นจนชินตา และสิ่งที่ใกล้ตัว บางครั้งมันอาจเป็น ใครสักคน ของบางอย่าง หรือสถานที่ที่อยู่อาศัยทุกวัน ด้วยความรวดเร็วของระบบ การสื่อสาร ที่ไม่มีพรมแดน และวัฒนธรรมการบริโภคที่มีการแข่งขันสูง จนทำให้เราลืมนวลละเอียดในชีวิตไป จากผลงานจิตรกรรม สื่อผสม ที่มีรูปแบบนามธรรม (Abstract) ซึ่งในความเป็นนามธรรมนั้นเขาได้ใช้จังหวะ ความเคลื่อนไหวของรูปทรงที่ดูอิสระ ร่วมกับการจัดวางที่เป็นแบบแผน โดยใช้สีเส้นมากระตุ้นสายตาให้เกิดความโดดเด่น เขาเลือกที่จะใช้วัสดุร่วมสมัย และระบบดิจิทัลมาเป็นส่วนเสริมให้ความคิดชัดเจนขึ้น นอกจากผลงานศิลปะแนวสื่อผสมแบบสองมิติแล้ว ยังมีงานภาพยนตร์สั้น ที่สร้างชื่อในการประกวด ระดับนานาชาติหลายเรื่อง เช่น Living on Sunday, The Father และ Blind Spot

ผลงานภาพยนตร์สั้นได้รับคัดเลือกเข้าร่วมในหลายประเทศ อาทิเช่น The 9th Lenola Film Festival : ประเทศอิตาลี, The 19th Cinema Jove International Film และ The 33th Huesca Film Festival : ประเทศสเปน, The 13th Mediteranean Festival of New Film : ประเทศกรีซ และ The 2004 Busan Asian Short Film Festival : ประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ ผู้เขียนชมภาพยนตร์สั้นทั้งสามเรื่องมาแล้ว เห็นความงามแต่ละฉากในชีวิตที่ธรรมดาผ่านมุมมอง การตัดต่อที่แยบยล ทำให้เห็นรูปแบบใหม่ของศิลปะที่แตกแขนงออกไป โดยการสร้างสรรค์ของคนรุ่นใหม่ การเดินทางของศุภฤกษ์ได้เปิด โลกทัศน์ให้กว้างไกลขึ้น เมื่อเขาเข้าร่วมโครงการ Artist Residency ณ Vermont Studio Center ประเทศสหรัฐอเมริกา เมื่อปี 2545 และด้วยการทำงานที่ต่อเนื่อง ประกอบกับพลังงานความคิดที่ไม่เคยหยุดนิ่ง ทำให้เขาได้รับทุนจากมูลนิธิ Pollock-Krasner Foundation ในปี 2548 เพื่อสนับสนุนการทำงานศิลปะ โดยโครงการ Absolute Metropolis 1996-2006 เป็นโครงการล่าสุดที่เราจะได้เห็นการพัฒนาแนวคิดของเขากับภาพความคิด เป็นรูปธรรมในแบบ Installation การจำลอง ความคิดให้ ผู้ชมมีส่วนร่วม และสัมผัสได้ใกล้ชิดขึ้น รูปแบบของบ้านกล่องทรงแปดเหลี่ยมที่อาจจะคุ้นตา ได้ถูกดัดแปลง ให้เป็นโลกใหม่ของกระแสการรับรู้ข่าวสารในสังคมเรา

คนทำงานศิลปะรุ่นใหม่พยายามจะสื่อสารด้วยวิธีการที่ต้องการให้ผู้ชมมีส่วนร่วมมากขึ้น มิใช่เพียงชื่นชมแค่ ความงาม แต่ยังเปิดความคิดให้ผู้ชมหาคำตอบให้กับตัวเอง การเข้าไปชมงานศิลปะสักชิ้นก็เหมือนกับว่าเรากำลัง อ่านหนังสือเล่มหนึ่ง ไม่จำเป็นว่าคนที่สนใจศิลปะต้องเขียนรูป ได้ เพราะหากมองว่าศิลปะคือความบันเทิง แชนหนึ่งเรา ก็เสพให้เกิดความอิ่มเอมใจ ก็เพียงพอ

Rama IX Art Museum Foundation

There is a new artist whom the author follows his works in this recent five years. His name is Suparirk Kanitwaranun, which after graduated Master degree from Faculty of Painting Sculpture and Graphic art at Silpakorn University, becomes a fulltime artist until now. Suparirk is a new young blood who has open conception and has many art works that vary in convey for expression interestingly. It seems like he has been learning city environment and stay with it without being congested. He has a harmonious adjustment that differ from others that feel uncomfortable and confused with city life.

When thinking of city life which has only civilization, traffic jam, high competition, Suparirk reflects the new vision of familiar things that is maybe someone something or somewhere that we live everyday.

With the velocity of convergent communication system and high competitive consuming culture make people pay less attention in detail of every day life.

From abstract contemporary painting in abstract form, he uses the pace of movement with free feeling with custom composition by using color to stimulate perspective to be outstanding. He chooses to use contemporary elements and bring digital system to be an addition for clearance perception.

Besides Two dimension contemporary art, Suparirk also has short films which well-known amongst international competitive film festival such as Living on Sunday, The Father and Blind Spot. His short film had been nominated in many film competitions of many countries including: The 9th Lenola Film Festival (Italy), The 19th Cinema Jove International Film and The 33th Huesca Film Festival (Spain). The 13th Mediterranean Festival of New Film (Greece) and The 2004 Busan Asian Short Film Festival (South Korea).

The authors had already seen these three movies and received the beauty in each scene of normal life through camera. The film editing is so clever and give the new form of art that branch out through creativity of new generation.

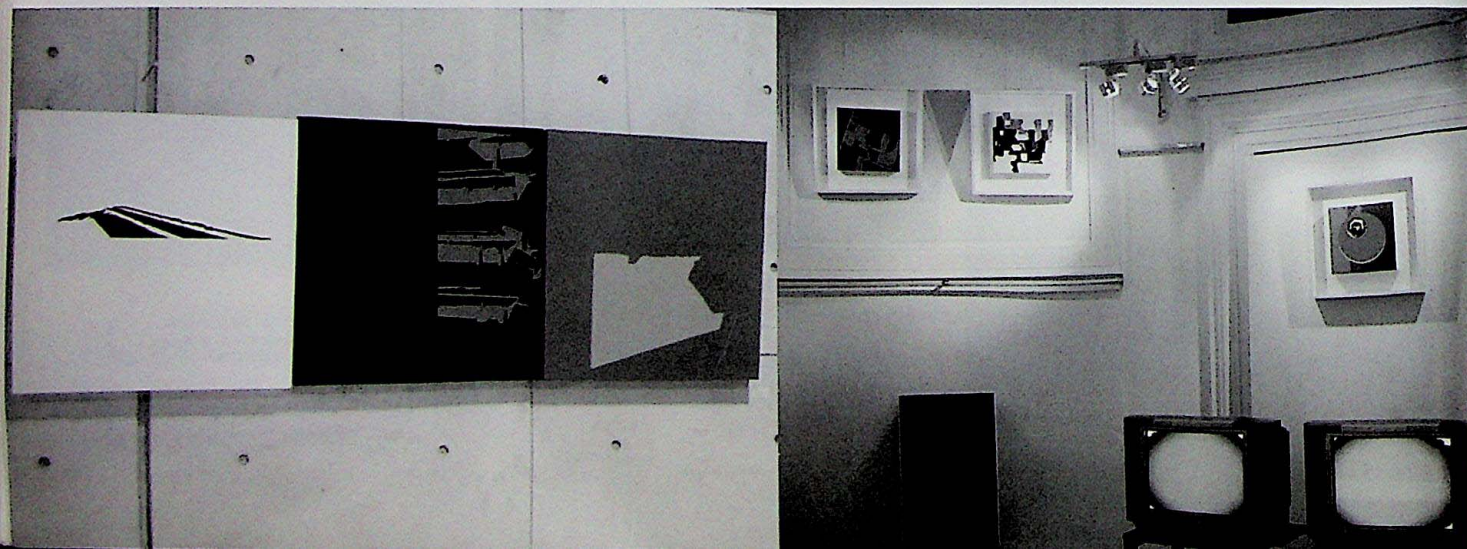
Suparirk's journey was expanded to the wider vision when he has an opportunity to participate in Artist Residency Project at Vermont Studio Center, U.S.A. in 2002. With continuous working and creative power that unstoppable cause Suparirk to receive fund from Pollock – Krasner Foundation in 2005 in order to support his art working

Absolute Metropolis 1996-2006 is the recent project that we can see his concept development with installation concrete perspective, imitated for audiences to have participation and closer perceive. The form of octagon house box that would be familiar is adapted to be the new world of news perception in our society.

The Young blood artists are attempting to express with approaches that need the audiences have more participation, not only beauty but leave some ideas to the audiences for seeking their own answers.

Perceive any art work is the same way as we are reading one book. There is no need that who is interested in art must has an ability of drawing. Since seeing art as one kind of entertainment, we just receive it for delight That is enough.

Translator: Rodchana Nomsian
ผู้แปล รจนา น้อมเศียร

“มนุษย์สร้างเมือง” และ “เมืองสร้างมนุษย์”

สองประโยคนี้อาจจะมีตรรกะที่มีความหมายในตัวของมันเองที่เป็นเอกเทศอย่างไม่ขึ้นตรงต่อกัน แต่ในขณะเดียวกันทั้งสองประโยคก็อาจจะมีย่อใยเชื่อมโยงกันอยู่อย่างไม่อาจจะแยกกันได้ สิ่งที่ผมจะลงพยายามทำในที่นี่ก็คือการแยก และการรวมในทัศนียภาพทั้งสองประโยคว่ามันมีอะไรที่ขัดแย้งกันและกลมกลืนเป็นเนื้อเดียวกันบ้าง

ซึ่งถ้าจะลงมาหาอะไรทำกันสนุกๆ (เพราะผมไม่ต้องการให้บทความนี้ดูเป็นทฤษฎีที่น่าไปอ้างอิงได้) เพื่อเปิดโลกทัศน์ (ของผมเองซึ่งถ้ามันจะเผื่อแผ่ไปสู่ผู้อ่านด้วยผมก็ยินดีปรีดาเป็นอย่างยิ่ง) อันดับแรกที่ผมจะต้องทำก็คือ มาหานิยามของคำว่า “เมือง” กันก่อน นิยามในที่นี้คงไม่ใช่การไปเปิดพจนานุกรมคำอธิบายศัพท์ แต่เป็นนิยามที่เป็นความหมายแบบกว้างๆ ที่สังคมใช้กันอยู่ทั่วไป ซึ่งสังคมมักจะบอกว่า เมือง คือ ชุมชนซึ่งประกอบด้วยที่อยู่อาศัย, วิถีชีวิต, สังคม, วัฒนธรรม, ศาสนา และเรื่องไปถึงกฎหมาย, ขนบธรรมเนียมประเพณี ฯลฯ ซึ่งถ้าจะนิยามกันแบบนี้กรอบของคำว่าเมืองจะกว้างใหญ่ไพศาลและครอบคลุมความเป็นมนุษย์ตั้งแต่เกิดจนตาย แต่ถ้าเราจะลงนิยามให้แคบลงมาหน่อยอย่างที่เราชอบนิยามกันแบบง่ายๆ ก็เช่น เมือง คือ ตึกกรมบ้านช่อง, รถรา, ความเจริญ, ความศิวิไลซ์, การพัฒนา, การเติบโตทางเศรษฐกิจ, มลภาวะ, ภาวะความ ตึงเครียด, แสงสี ฯลฯ ซึ่งจะตรงข้ามกับชนบทคือ เรือกสวนไร่นา, ป่าเขาลำเนาไพร, ความล้าหลัง, ด้อยพัฒนา, อากาศสดชื่น, ใจจริง, บริสุทธิ์, พออยู่พอกิน อะไรทำนองนี้

เมื่อเราได้กรอบคร่าวๆ ของความเป็นเมืองแล้ว ก็มาถึงคำถามที่ว่าใครสร้างใครกันแน่ระหว่างมนุษย์กับเมืองซึ่งก็คงจะมีคำถามตามมาอีกว่าแล้วใครละที่เกิดก่อนคำตอบก็คงต้องเป็นมนุษย์แน่ๆ เพราะมนุษย์คือผลผลิตจากธรรมชาติตามทฤษฎีของดาร์วิน โดยถ้าเราจะบอกว่ามนุษย์เกิดจากการปฏิสนธิของไข่กับอสุจิตามธรรมชาติ ซึ่งไม่ว่าจะเป็นมนุษย์ยุคหินหรือยุคดึกดำบรรพ์ก็ล้วนแล้วแต่มีลักษณะการเกิดเหมือนกัน แต่ที่เมืองเป็นอะไรที่ไม่ได้เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ ไม่ได้เกิดจากการปฏิสนธิ เพราะทั้งหมดทั้งมวลขององค์ประกอบเมืองล้วนถูกสร้างขึ้นจากน้ำมือ, มั่นสมองและสองเท้าของมนุษย์ทั้งสิ้น กรอบคิดที่นำเอา “ธรรมชาติ” มาเป็นคู่ตรงกันข้ามกับ “สิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น” จึงได้ผลที่ถูกต้องว่ามนุษย์ (ผู้เกิดก่อน) นั้นแหละเป็นผู้สร้างเมืองขึ้นมา

แต่ถ้าผมจะลงบอกว่า มนุษย์นั้นเป็นสัตว์สังคม ซึ่งหมายถึงว่า มนุษย์ไม่อาจจะดำรงอยู่อย่างโดดเดี่ยว แต่จะต้องมีกลุ่ม, พวก, ชุมชน ขึ้นมาซึ่งยอมอธิบายได้ถึงวิวัฒนาการของเมืองได้ไม่ยาก โดยถ้าเราจะตีความว่า ความเป็นสัตว์สังคม คือ ธรรมชาติอย่างหนึ่งของมนุษย์ เพราะฉะนั้นเมืองที่เป็น “วิถีของชุมชน” (ซึ่งไม่ใช่เพียงแค่สิ่งปลูกสร้าง) เป็นส่วนหนึ่งในกระบวนการทางธรรมชาติหรือไม่ ซึ่งถ้าจะตอบกันตรงๆ ตามตรรกะที่ถูกคิดขึ้นเดี๋ยวก็คงบอกได้ว่าเมืองก็เป็นธรรมชาติอย่างหนึ่งซึ่งไม่มีอะไรที่ตรงข้ามกันกับมนุษย์เลย

การมองว่าความเป็นสัตว์สังคมคือ ธรรมชาติอย่างหนึ่งของมนุษย์จึงนำไปสู่ความเชื่อที่ว่า วิถีชีวิตของชุมชนซึ่งก็ได้แก่สังคมและวัฒนธรรม คือ ธรรมชาติอย่างหนึ่งของมนุษย์ ไม่ว่าจะเป็นความเชื่อเรื่องผู้นำหรือหัวหน้าของเมืองไปจนถึงการค้นพบองค์ความรู้ใหม่ๆ ที่จะทำให้ชุมชนพัฒนาขึ้น ถ้ากรอบคิดแบบนี้ คนในสังคมทุกคนลงความเห็นว่าถูกต้องแสดงว่าเมืองที่มีอยู่ในปัจจุบันคือ ธรรมชาติอย่างหนึ่งที่มนุษย์ทุกคนต้องยอมรับ

มนุษย์สร้างวิถีชีวิตของชุมชน (เมือง) ขึ้นมาโดยบอกว่าผลพวงจากสิ่งปลูกสร้างเหล่านี้มีที่มาจากธรรมชาติในตัวตนของมนุษย์เอง

คราวนี้ผมจะลองเปลี่ยนกรอบการมองไปอีกมุมหนึ่งบ้างนะครับ มีคนมากมายบอกอยู่บ่อยๆ ว่ามนุษย์คือผลผลิตจากสังคม ดังตัวอย่างที่ว่าอะไรหนอที่ทำให้คนไทยแตกต่างจากคนอินเดีย และอะไรที่ทำให้ คนอินเดียแตกต่างจากคนญี่ปุ่น คำตอบง่ายๆ ก็คือ สังคมและวัฒนธรรม เพราะเราไม่อาจจะแยกเมืองออกจากความเป็นมนุษย์ได้ ฉันทิดก็ฉันทันนั้น เมืองใดเกี่ยวข้องมต่างจากเมืองกรุงเทพฯ ทั้งๆที่อาจจะมียหลายสิ่งหลายอย่างเหมือนกันมากอย่างแยกไม่ออก ทั้งความเหมือนและความต่างล้วนแล้วแต่เกิดจากผลผลิตทางวัฒนธรรมไม่ว่าวัฒนธรรมนั้นจะถูกตีกรอบไปที่การจราจร หรือ การกินและแม้แต่ไลฟ์สไตล์

เมื่อมนุษย์เติบโตขึ้นมาจากสังคม (เมือง) แบบใด เขาคงนั้นก็จะเป็นผลผลิตของสังคม (เมือง) นั้นๆ

เมืองสร้างมนุษย์ให้เป็นมนุษย์ของเมืองๆ นั้น

คราวนี้ผมจะลองถามอะไรที่ปวดหัวเล่นๆ เป็นการบ้านนะครับ....เราแน่ใจแล้วหรือว่าผลผลิตทางวัฒนธรรมจากวิถีชีวิตในชุมชนของเมือง เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติเราจะแน่ใจได้ยังไงว่า อะไรคือสิ่งที่เราสร้างขึ้น และ อะไรคือสิ่งที่เราถูกสร้างขึ้น เราจะตอบได้หรือไม่ว่าสิ่งที่เราเชื่ออยู่ทุกวันนี้เราเชื่อด้วยตัวของเราเองหรือเราถูกชักจูงให้เชื่อจากวิถีชีวิตของชุมชน

เมืองมีนัยยะมากกว่าสิ่งก่อสร้างฉันทิด มนุษย์ก็มีความซับซ้อนมากกว่าสัจสมกับไข่ฉันทันนั้น

THE CITY'S CREATE BY HUMAN AND HUMAN 'S CREATED BY CITY

THIS 2 SENTENCES MAY HAVE THEIR OWN MEANING WHICH IS INDEPENDENCE AND DIFFERENT FROM EACH OTHER BUT AT THE SAME TIME THIS 2 SENTENCE MAY HAVE SOMETHING THAT LINK TO EACH OTHER WHICH IS CAN NOT BE SEPARATE FROM ONE ANOTHER. WHAT I TRY TO DO HERE IS TO SEPARATE AND TO MERGE THE IMAGINATION FROM THESE TWO SENTENCES AND SEE WHAT THEY HAVE AGAINST EACH OTHER AND ALSO MATCH WITH EACH OTHER.

I JUST WANT TO TRY TO DO SOMETHING FUN (BECAUSE I DON'T WANT THIS ARTICLE TO LOOK LIKE THE THEORY THAT CAN BE USE FOR THE REFERENCE)

TO OPEN MY OWN VISIONS (I WILL BE MORE THAN GLAD IF MY VISION CAN PROVIDE AN INSPIRATION TO THE AUDIENCES) FIRST THING THAT I NEED TO DO IS TO FIND A DEFINITION OF THE WORD " CITY " THE WORD DEFINITION IN THIS CASE DOESN'T MEAN THAT WE WILL OPEN THE DICTIONARY TO FIND THE MEANING OF IT. BUT IT'S ABOUT TO MAGNIFY THE DEFINITION THAT GENERALLY USE IN THE SOCIETY.

SOCIETY (SOCIAL) ALWAYS SAID THAT "THE CITY "IS A SOCIAL THE INCLUDING WITH THE PLACE, PEOPLE, RESONANCE LIFE, SOCIAL, CULTURE, RELIGION AND ALSO DEAL WITH LEGAL, TRADITION ETC. IF WE SAY THIS TO DESCRIBE THE DEFINITION. IT WILL MAKE A DEFINITION OF THE WORD "CITY" TOO EXTENSIVE AND COVER UP WITH THE HUMAN BEING SINCE WE WERE BORN UNTIL WE DIE. BUT IF WE WANT TO MENTION ABOUT THE DEFINITION TO BE A LITTLE MORE TINY AND SPECIFIC JUST LIKE WHAT PEOPLE'S THINK IT EASY ABOUT THE MEANING OF THE DEFINITION SUCH AS: CITY IS CAN DESCRIBE THE BUILDING, CAR, DEVELOPMENT, CIVILIZATION, ECONOMIC, BUSINESS, NIGHT LIFE ETC. WHICH IS DIFFERENT FROM THE COUNTRY SIDE SUCH AS: COUNTRY SIDE CAN DESCRIBE UNDERDEVELOPE, UNCIVILIZE, FOREST, FRESH AIR, PURE MIND ETC.

WHEN WE HAVE A CONCLUSION WITH THE MEANING OF A WORD "CITY".

NEXT WE WILL THINK ABOUT WHO'S BUILDING WHO? BETWEEN "CITY "VS "HUMAN "AND THE NEXT QUESTION IS WHAT OR WHO WOULD BE BORN FIRST? MANY PEOPLE WOULD SAY "IT HAS TO BE HUMAN "BECAUSE THEY BELIEVE THAT HUMAN IS THE PRODUCT FROM NATURE .REFERENCE FROM DARWIN'S THEORY. PEOPLE SAY THAT HUMAN IS TAKING BIRTH WHEN SPERM WERE MATED WITH OVARIES. THAT'S EVEN PEOPLE 'S PEOPLE'S FROM STONE AGE OR DIGITAL AGE, THEY 'RE ALL TAKE BIRTH IN THE SAME WAY. BUT THE CITY ARE NOT SOMETHING THAT CREATE FROM NATURE AND NOT FROM TAKE BIRTH; BECAUSE OF ALL THE ELEMENT (FACTOR) FROM THE CITY WAS CREATE BY MANKIND (HUMAN).WHICH THEY USE THEIR TWO HANDS, THEIR TWO FEET AND THEIR BRAIN TO CREATE IT. THE THEORY THAT USE THE "NATURE "DEBATE WITH THE THING THAT CREATE BY MANKIND ".SO IT'S SUPPORT THE THEORY THAT /" HUMAN" (WHO'S BORN BEFORE THE CITY) WAS CREATED THE CITY.

IF I TRY TO SAY THAT "HUMAN IS A SOCIAL MANKIND" IS MEAN THAT HUMAN CAN NOT LIVE AND SURVIVE ALONE BY THEIR OWN BUT WE HAD TO HAVE A SOCIETY, GROUP, RACE AND COMMUNICATION. THAT CAN BE EXPLAINING ABOUT AN EVOLUTION OF THE CITY SO EASILY. IF WE SAY THAT HUMAN IS A SOCIAL MANKIND.

IT'S MEAN THAT IS A "HUMAN NATURE". SO THE CITY CAN MEAN "THE LIVING OF SOCIETY" (NOT ONLY THE BUILDING) IS IT A PART OF PROCESS FROM NATURE OR NOT. THE ANSWER CAN ORDINARY SAYS THAT THE CITY IS THE ONE OF NATURE TOO.WHICH IS NOTHING DIFFERENT FROM HUMAN.

TO SEE THAT "HUMAN" IS THE SOCIAL MANKIND. THE NATURE OF HUMAN LEADS US TO THE BELIEVING THAT THEY HAVE LEADERS FOR SOCIETY.ALSO TO DISCOVER THE NEW KNOWLEDGE AND DEVELOP THE COMMUNITY. FROM THIS THEORY; ALL THE PEOPLE IN SOCIETY HAVE THE SAME OPINION WHICH IS SUPPORT THE THEORY THAT "THE CITY WE HAVE IN THE PRESENT IS A NATURE THAT WE HAVE TO ACCEPT".

HUMAN'RE CREATED THE WAY OF LIFE IN A SOCIETY; BY SAYING THAT IS THE PRODUCT FROM THE BUILDING WHICH THEY WERE CAME FROM NATURE INSIDE THE HUMAN.

THIS TIME I AM GOING TO CHANGE THE VISION IN THE OTHER WAY. MANY PEOPLE SAY THAT HUMAN IS THE PRODUCT OF THE SOCIETY. EXAMPLE; "WHAT DOES IT MAKE THE THAI'S PEOPLE LOOK DIFFERENT FROM INDIAN'S PEOPLE, WHAT'S MAKE THE INDIAN DIFFERENT FROM JAPANESE'S PEOPLE. " EASY ANSWER IS BECAUSE OF THE SOCIETY AND CULTURE. BECAUSE WE CAN NOT SEPARATE CITY FROM MANKIND. TOKYO ALWAYS DIFFERENT THAN BANGKOK . ALTHOUGH THEY MIGHT HAVE MANY THINGS THAT LOOK A LIKE. BOTH ARE SIMILAR AND DIFFERENT. ALSO BOTH ARE CAME FROM THE PRODUCT OF CULTURE. NO MATTER WHAT THE CULTURE WILL BE DIFFERENT BECAUSE THE WAY OF LIFE STYLE.

WHEN HUMAN GROW FROM WHATEVER SOCIETY.HIS OR HER WILL BECOME THE SOCIETY'S PRODUCT.

"CITY'S CREATED HUMAN TO BE THE PEOPLE IN THAT CITY"

THIS TIME I WILL TRY TO ASK SOMETHING FUNNY FOR YOU TO THINK AS A HOMEWORK HOW DO WE KNOW THAT THE PRODUCT OF CULTURE IN THE WAY OF COMMUNICATION IN THE CITY IS CREATE BY NATURE// HOW WE CAN BE SURE THAT THE THING WE SEE ARE THE THING THAT MADE US? AND WHAT IS THE THING THAT WE HAD MADE? CAN WE ANSWER THE THING THAT WE BELIEVE EVERYDAY ARE FROM OUR OWN BELIEVING OR WE STUCK IN THE GIMMICK BY SOCIETY.

IF THE CITY HAS A COMPLICATED MEANING MORE THAN JUST A BUILDING ...SO HUMAN BIRTH ALSO HAS A COMPLICATED MEANING MORE THAN JUST SPERM AND OVARIES AS WELL.

Wuttikorn Khongka

Translator: Pornpachara Suwattanachao

ผู้แปล พรพัชร สุวัธนะเชาว์

1.

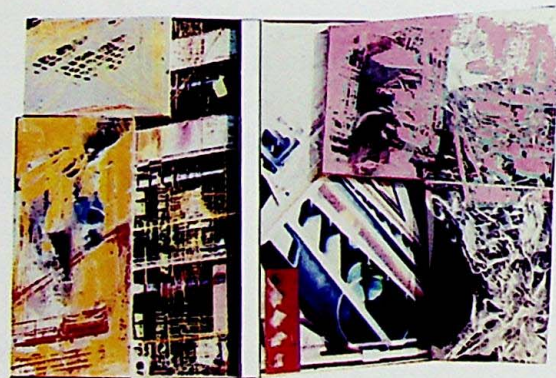
2.

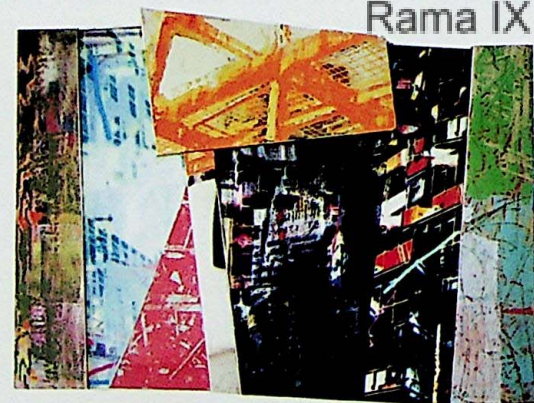
3.

4.

5.

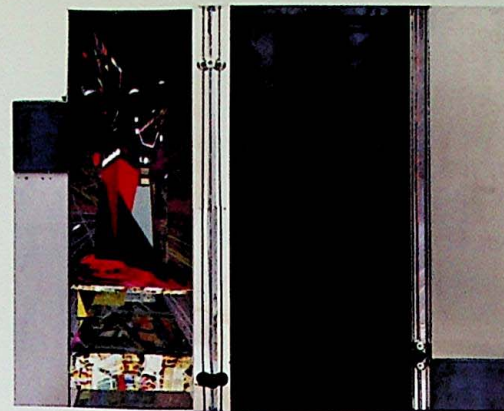
6.

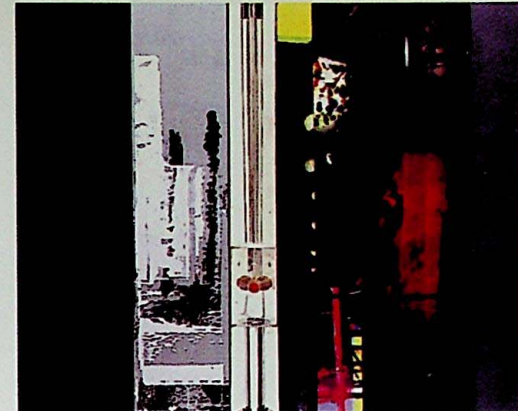
7.

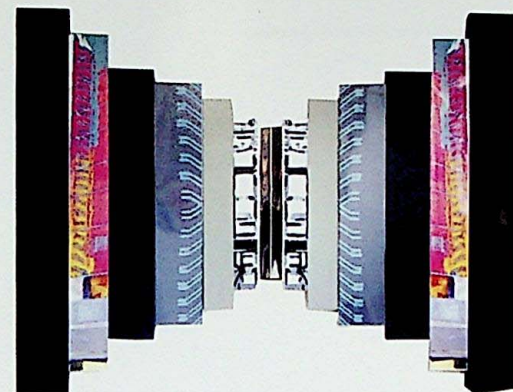
8.

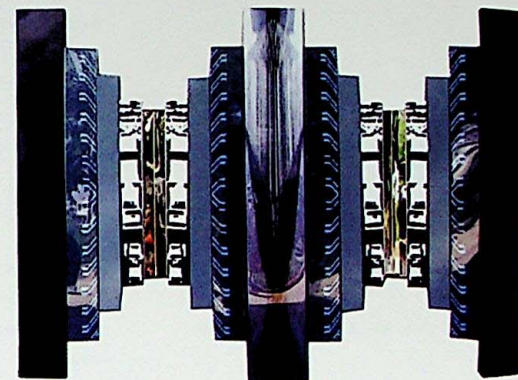
9.

10.

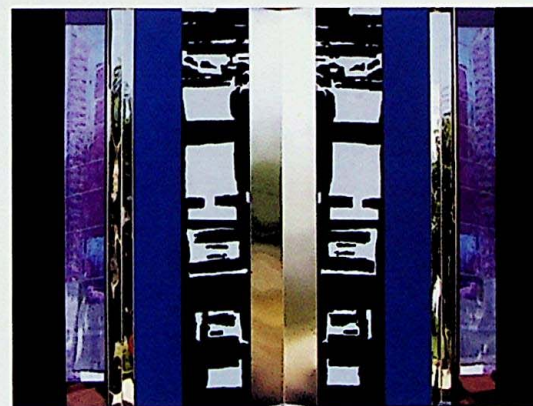

11.

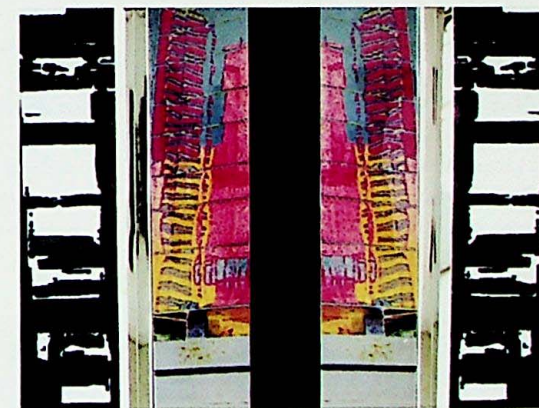

12.

Rama IX Art Museum Foundation

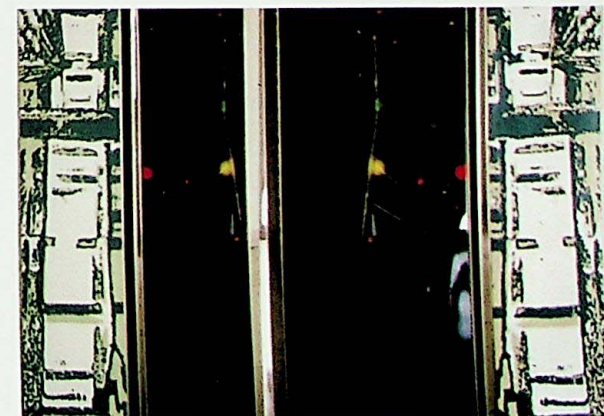
13.

14.

15.

16.

previous pages

Works 1996-2001

1. Refection of Metropolis No.1

120 x 220 Cm.

Metal, stainless steel, Ink jet print and silk screen
1996

3. Metropolitan World

130 x 180 Cm.

Metal, stainless steel, Ink jet print and silk screen
1996

5. Gift from Metropolis

126 X 184 Cm.

Metal, stainless steel, Ink jet print and silk screen
1996

Bank of Thailand

7. Welcome to Metropolis world

120 X 300 Cm.

Metal, stainless steel, Ink jet print and silk screen
1996

9. Structure of Metropolitan

150 X 180 Cm

Metal, stainless steel, Ink jet print and silk screen
1997

Award Winner Thailand Art Award

11. Center of Reflexive

150 x 195 Cm

Wood, stainless steel, Ink jet print and silk screen
2000

13. Center of Reflection No.1

150 x 180 Cm

Wood, stainless steel, Ink jet print and silk screen
2000

Rama 9 art Foundation

15. Portrait of Metropolitan

150 x 180 Cm

Wood, stainless steel, Ink jet print and silk screen
2001

2. Refection of Metropolis No.2

120 x 210 Cm.

Metal, stainless steel, Ink jet print and silk screen
1996

4. For Metropolitan No.1

122 X 204 Cm

Metal, stainless steel, Ink jet print and silk screen
1996

Award Winner The 2nd Panasonic Contemporary Painting Exhibition

6. In Metropolis

120 x 175 Cm

Metal, stainless steel, Ink jet print and silk screen
1996

8. Metropolis wall

190 X 290 Cm.

Metal, stainless steel, Ink jet print and silk screen
1996

10. Reality in the Illusive (Metropolitan)

150 x 180 Cm

Wood, stainless steel, Ink jet print and silk screen
1999

Certificate of Thailand Art Award

12. Center of Reflection No.3

150 x 200 Cm

Wood, stainless steel, Ink jet print and silk screen
2000

14. Double Reflected

150 x 180 Cm

Wood, stainless steel, Ink jet print and silk screen
2000

The 3rd Prize Contemporary Painting , The 24th Bua Luang Painting

16. Starry night (Metropolitan)

150 x 190 Cm

Wood, stainless steel, Ink jet print and silk screen
2001

Rama IX Art Museum Foundation

ABSOLUTE METROPOLIS

1996-2006

Rama IX Art Museum Foundation

สภาพแวดล้อมในเมืองวิไลซ์

ที่เต็มไปด้วยสิ่งแปลกใหม่อยู่ตลอดเวลา

จนบางครั้ง...เหมือนสับสนวุ่นวาย

บางครั้ง.....เหมือนไม่มีผู้คน

บางครั้ง.....เหมือนต่างมุ่งสู่จุดหมาย

บางครั้ง.....ก็ไร้จุดหมาย

ราวกับว่า..มันกำลังตั้งคำถามคุณอยู่

ราวกับว่า..มันไม่ต้องการคำตอบจากใคร

และราวกับว่า...มันได้ถูกกลืนใจไปแล้ว เป็นเวลา...นานแสนนาน

จนไม่มีใครสามารถเปลี่ยนมันได้

The environment of the metropolitan area,

the brand new thing is always happen.

Sometime it likes a mess.

Sometime it likes no one there.

Sometime it likes people can approach to their - destination.

Sometime it likes... there is none of them.

Seem to...it questions you.

Seem to...it does not need the answer from - whom,

and seem to...it was lined of the long...long - last.

Finally nobody can change.

opposite

เงากับจิตรกรรม หมายเลข 1

Shadow and simulation painting no.1

100 x 240 Cm. Burnt wood and polyester 2006

เงากับจิตรกรรม หมายเลข 2

Shadow and simulation painting no.2

100 x 240 Cm. Burnt wood and polyester 2006